

vendige for Jernbanen over Fjessjordens to Arme for det dertil calculerede Beløb. Imidlertid har der senere været forelagt mig Calculer over Omkostningerne ved en Overgang over Fjessjorden i Nærheden af Frederiksfund, — Calculer, som vare affattede paa et tidligere Tidspunkt og i et andet Diemed —, hvilke sandsynliggjøre Rigtigheden af de Beregninger, der i saa Henseende ere stillede op af de Mænd, der have sat sig i Spidsen for Sværftættelsen af det her paa-tænkte Jernbane-anlæg. Jeg troer saaledes nu, at man tør antage, at det vil være muligt at faae denne Bane tilveiebragt for den dertil calculerede Sum, naar den bygges som en lettere Bane. Det er jo slet ikke udtalt i Lovforslaget, at denne Bane nødvendigviis skal være en smalsporet Bane; det er kun dert forudsat, at den skal være en lettere Bane, men den kan muligviis alligevel ligesaa godt bygges som en bredsporet Bane. Den anden Banskæftighed, som vil kunne stille sig veien for det paa-tænkte Jernbaneanlæg, er jo Tilveiebringelsen af den fornødne Capital dertil. Naar en Jernbane imidlertid virkelig bliver anseet for et saa væsentligt Gode for en stor Deel af Nordsjælland og Nordvestsjælland, som jeg troer er Tilfældet, saa troer jeg ogsaa, at man tør forudsætte, at der vil blive gjort store Anstrængelser for at skaffe den fornødne Capital tilveie. Naar Staten giver en Rentegaranti for den af 2 pCt. af en Anlægs-capital af 3,700,000 Rd. eller 4 pCt. af Halvdelen af denne Capital, da er dette jo en Garanti for en aarlig Rente af 74,000 Rd., hvilket atter repræsenterer 5 pCt. af en Capital paa 1,480,000 Rd. Jeg troer nu, at Tanken er den at tilveiebringe et 5 pCt.s Prioritetslaan af denne Størrelse, altsaa paa omtrent 1½ Million, og saa at forlange, at et vist Beløb skal tegnes af Egnens Beboere i Actier, som altsaa ville være ugaranterede. Dette Beløb troer jeg, at man har anslaaet til omtrent ¼ Million, idet man antager, at, naar der af Beboerne i den Egn, hvori-

gjennem Jernbanen kommer til at gaae, vises en saa levende Interesse for Anlægget, da vil det ogsaa lykkes at skaffe det øvrige manglende Beløb tilveie ved en Actietegning enten heri Landet eller i Udlandet. Hvorvidt disse Beregninger i det Hele ere velgrundede, derom skal jeg ikke tillade mig her at udtale nogen bestemt Mening; men det troer jeg at turde sige, at der vistnok ikke vil være nogen overordentlig stor Banskæftighed forbundet med at skaffe en Actietegning paa henimod ¾ Million tilveie blandt Beboerne af den Deel af Sjælland, som Banen skal gaae igjennem, og den ene Forudsætning for Beregningens Rigtighed vil saaledes vistnok ialfsald være tilstede. Og naar endel af Landets Beboere ville bringe et betydeligt Offer, saa synes jeg, at det er en noget stærk Fordring at stille til Regeringen, at den skal modsætte sig Fremme af et privat Lovforslag, hvorved der gives Bemyndigelse til at meddele Concession paa en saadan Jernbanes Anlæg. Jeg maa derfor herved paa den fraværende Indenrigsministers Begne udtale, at der fra hans Side ikke næres nogen videre Betænkelse ved det foreliggende Lovforslags Vedtagelse.

Den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kredts (Lehmann) omtalte leilighedsviis den Behandling, som der er blevet det sjællandske Jernbaneselskab tildeel i den senere Tid, og han bebreidede i saa Henseende Regeringen og de senere Indenrigsministre, at de ikke havde behandlet dette Selskab saa hensynsfuldt, som han maatte ansee for at være ønskelig. Jeg troer dog, at det ærede Medlem gjorde Indenrigsministrene i den senere Tid Uret i saa Henseende. Det kan muligt være saa, at man gif lidt haardt tilværks mod det sjællandske Jernbaneselskab, dengang da det „Krondeste Project“ forelaa; men, siden det faldt til Jorden, troer jeg ikke, at det sjællandske Jernbaneselskab med Rette kan beklage sig over den Fremfærd, som er viist imod det. Man bør dog lægge Mærke til,